

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1977
FORFATTER:	Eskild Jørgensen
TITEL:	Foretrak borgmesterstolen for en plads i folketinget
KORT RESUME:	Borgmester i Kolding 1962 – 1977. Peter Ravn om sine femten år på Kolding Rådhus

Foretrak borgmesterstolen for plads i folketinget

Peter Ravn om sine femten år på Kolding Rådhus

af Eskild Jørgensen

Den delvise tagdækning på Koldinghus har bidraget til, at den tidligere kongeborg tegner en mere markant profil i Koldings bymidte. Dette kan medføre, at det gamle rådhus, set fra visse vinkler, synes mere beskedent end hidtil. Men det er trods alt på rådhuset, det foregår.

Slottet, det enevældige kongedømmes symbol gennem århundreder, forfaldt i 1800-tallet i takt med enevældens forfald. Dog havde Kolding indtil 1917 kongevalgte borgmestre, et eksempel på, hvor længe traditioner og symboler kan bestå, efter at den oprindelige betydning er borte.

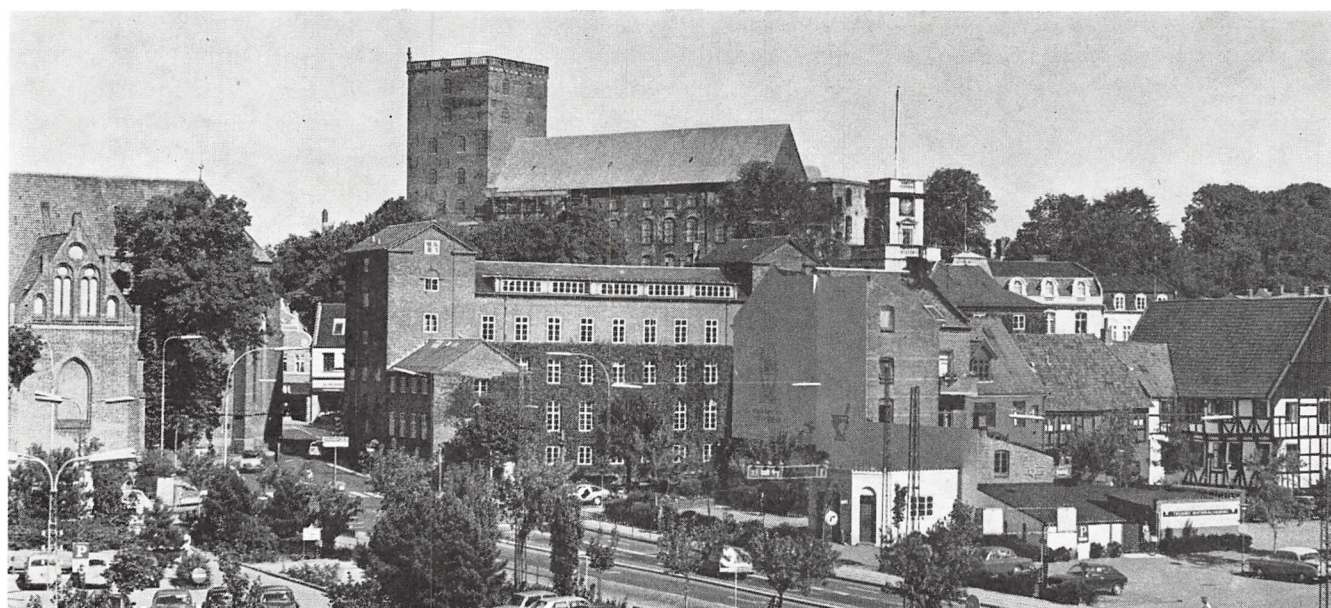
Blandt de folkevalgte borgmestre i Kolding er Peter Ravn den borger, der har været »mester« den længste periode. Peter Ravn

blev valgt som borgmester 1962, da der blev socialdemokratisk flertal i byrådet, og han virkede indtil han fratrådte 1. april i år, 1977.

Der kunne godt funderes lidt over forskellen mellem en kongevalgt og en folkevalgt borgmester, men lad dette emne ligge. Ved sit virke som formand for byrådet og det daglige arbejde på rådhuset, administrationens midtpunkt, skabte Peter Ravn respekt og tillid omkring sin person. Der er sket store ting i Kolding i denne periode. Selv om denne udvikling er sket gennem de skiftende byråds beslutninger, har borgmesteren bidraget med inspiration og indflydelse.

Den største begivenhed skete midt i Peter Ravns borgmester-

periode, da han stod i spidsen for forhandlingerne om kommunesammenlægningen 1970. Forhandlingerne resulterede i, at sognekommunerne Vonsild, Dalby, Seest, Sdr. Bjært, Sdr. Stenderup, Harte-Bramdrup, Nr. Bjært, Eltang-Vilstrup, Alminde og Viuf blev sammenlagt med købstaden til Kolding Storkommune. Forhandlingerne blev ført under kyndig ledelse, og her viste borgmesteren stor forståelse for de mindre kommuners problemer. De var af både følelsesmæssig og økonomisk karakter, men resultatet af god forhandlingsvilje og gensidig respekt blandt parterne førte til, at storkommunen blev en realitet uden de fødselsvanskeligheder, der gjorde sig gældende ved sammenlægninger andre steder.

Tidligere havde der været andre forsøg på mellemkommunalt samarbejde.

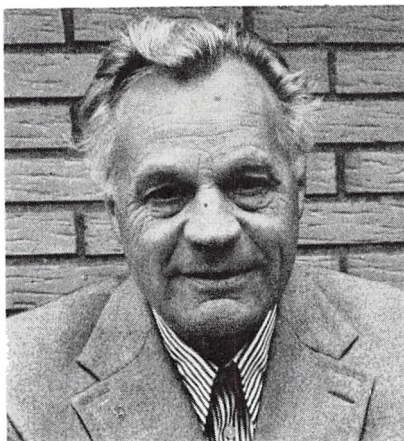
— Hvad blev der tilbage af de store planer om »Trekantområdet«, Peter Ravn?

— Planerne gik ud på at skabe et udviklingscenter mellem byerne Vejle, Fredericia og Kolding i samarbejde med visse landkommuner, men senere opstod planerne om kommunesammenlægningen, hvorved der opstod en ny problematik. Praktisk nåede man til enighed om Billund Lufthavn, hvilket Fredericia dog ikke tilsluttede sig. Der blev også dannet Trekantens teaterforening og Trekantens universitetsforening med henblik på at rejse et Sydjysk universitet i Kolding, men det blev i stedet til et universitet i Odense og vestjysk universitet i Esbjerg-Ribe. Derimod blev der enighed om Trekantområdets Specialarbejderskole i Kolding.

Denne skole blev placeret i uddannelsescentret i den nordlige bydel, hvor nu også er opført gymnasium, Kolding Højskole og en biblioteksfilial samt indrettet Teknisk skole i en tidligere fabriksbygning. Der er også planer om at flytte børnehaveseminariet til uddannelsesområdet.

— Den omtalte fabriksbygning var en nedlagt konfektionsfabrik. Kolding har mistet mange tekstilvirksomheder?

— Ja, desværre. Det betød tab af arbejdspladser. En af de virksomheder, der forsvandt, fik egnsudviklingsstøtte til at flytte til Haderslev, og den dag i dag er der arbejdere fra fabrikkens tid i Kolding, der dagligt må rejse til Haderslev for at arbejde. Som et andet eksempel kan nævnes, at en gammel Kolding-virksomhed, der for en snes år siden fik støtte af kommunen til at opføre en fabriksbygning, har sagt farvel og tak ved at flytte en del

Peter Ravn. Borgmester i Kolding 1962–77.

af virksomheden til en naboby. Efter min mening bør der ske en grundig revision af loven til støtte af egnsudvikling. —

— Men Kolding kommune har dog kunnet bidrage til, at nye industrier er dukket op?

— Det er rigtigt, at vi har satset på etablering af flere og flere industriarealer, og det har været til stor værdi for erhvervslivet og beskæftigelsen, at vi har kunnet og stadig kan tilbyde byggemodnede industriarealer med gunstig trafikal placering. I halvtresserne var kommunen noget henholdende med køb af jord, og imidlertid steg prisen. Siden har vi fulgt udviklingen op gennem kontinuerlige opkøb af jord, således at vi råder over flere store industriområder. Det begyndte i den sydlige del, derefter i nord og senest det nordvestlige område, hvor store virksomheder er under opførelse. Også i den henseende betød ændringen af kommunegrænserne i 1970 en hel del.

— Der er også sket en forøgelse af de rekreative områder?

— Det ligger i sagens natur, idet kommunen er blevet større, men også i den »gamle del« er der sket en del bl. a. med udvidelse af de grønne stier, som mange borgere glæder sig over, ikke mindst stien på det tidli-

gere banereal fra Marielund til Dybvadbro. Videre er grund til at nævne Den Geografiske Have, som kommunen overtog efter forhandlinger, som vi førte med planteskoleejer Aksel Olsen omkring 1964. Dette område er meget attraktivt, ikke blot for publikum i almindelighed, men også for fagfolk herhjemme og i udlandet. Jeg tror, at dette område er noget enestående, hvilket i første række skyldes grundlæggeren Aksel Olsen, men jeg mener også, at vi vil få glæde af den nye inspektør Bollerup, der jo er en anset fagmand.

— Det var noget om miljø. Men hvad med miljøet i den indre by. Man hører stadig kritik over, at det gamle miljø i Kon sul Grausgade forsvandt?

— Ja, er det ikke en form for nostalgi? Det kunne jo være meget interessant for mennesker, der har en bedre bolig, at kigge på det gamle kvarter, men de fleste huse, især på den sydlige del af gaden var ikke egnede til restaurering, fordi de var bygget ind i en skrænt, så husene blev angrebet af svamp.

Jeg vil gerne indrømme, at man i Haderslev og Ribe gør meget for restaurering af huse af en vis historisk værdi. Kolding kommune har en saneringsplan, og kommunen har opkøbt en række ejendomme, som er eller vil blive saneret, men dog således, at nogle huse bliver restaureret. I denne forbindelse kan nævnes, at det er påfaldende at se, hvor mange huse der er blevet restaureret både i den indre by og i yderkvartererne. Mange grundejere har benyttet sig af de tilskud, der gives til isolering. Man kan udefra se det på vinduerne.

Rådhusets genbo, Sct. Nicolai kirke, er nu restaureret, og dens omgivelser er forskønnet. Der er også begyndt på genopbygning af Koldinghus. Dette har været

Marie og Peter Ravn i hjemmet på Holbergsvej. Sept. 1977.

en ønskedrøm for en borgmester?

— Den interesse vil jeg da bevare! Jeg var jo stærkt involveret i de årelange debatter om Slotssøvejen, hvilket resulterede i et forslag til en parallel færdselsåre ved Kærlighedsstien. Der er ingen grund til at optræve den gamle sag. De nødvendige tilladelser forelå, men den daværende kulturminister, Bomholt, havde betænkeligheder. Under en besigtigelse af området, naturligvis også Koldinghus, ventilerede kulturministeren spørgsmålet om nedsættelse af en Koldinghus-kommission med en eventuel genopbygning for øje.

Med hensyn til kirken lykkedes det at finde en løsning, således at vi fjernede husene foran kirkens sydfløj, og det har da i høj grad bidraget til forskønnelse af området. Den videre restaurering af slottets syd- og østfløj ser vi frem til, men visse undersøgelser af fundamentene vil afgøre hvordan og hvorledes.

— Det er under alle omstændigheder et stort fremskridt, at der er lagt tag på de to fløje, og så vidt jeg husker, har byrådet bevilget 350.000 kr. til formålet i indeværende periode. Men ellers har kommunen opgivet rollen som bygherre, når det gælder boliger?

— Kolding kommune har jo i årenes løb opført adskillige huse,

bl. a. på Stejlbjerg. Efter restaureringen er det nu et smukt kvarter. Kommunen byggede senest nogle boligblokke i kvarteret omkring Knud Hansensvej, hvor også Socialfilantropisk Boligselskab byggede flere blokke. Kommunen lod også opføre adskillige pensionistboliger, men i de senere år har kommunen indstillet sit boligbyggeri. Nu er det jo således, at de sociale boligselskaber indretter et antal pensionistlejligheder i sit byggeri, en udmærket ordning synes jeg, idet det udviser skellet mellem pensionisters og ikke-pensionisters boliger. Med hensyn til pensionister bør disse så vidt mulig beholde deres egen bolig så længe som muligt. Endelig har vi jo udbygget vort plejehjemssystem med det nye »Kløverhøj«.

— Det var enkelte opgaver af de mange, De har beskæftiget Dem med i borgmestertiden. Nævnes kan også udbygningen af skolevæsenet, vejvæsenet, sportspladser og lystbådehavn. Altsammen opgaver, der kræver finansiering. Er det ikke således, at Kolding kommune på et ret tidligt tidspunkt forberedte selvfinansiering?

— Jo, det er rigtigt. Foruden de årlige henlæggelser, begyndte vi at oparbejde en dispositionsfond, fra hvilken vi lånte ud til os selv. Samtidig indførte vi de såkaldte rullende budgetter, så-

ledes at større opgavers finansiering blev fordelt over treårige perioder. Vi trækker på vor egen kassebeholdning og søger at undgå at trække på vor kassekredit, hvorved vi sparer væsentlige renteudgifter. Princippet er også, at de kommunale forsyningsvirksomheder skal hvile i sig selv. I tidligere tid anvendte man ofte det princip, at eventuelle overskud fra værkerne indgik i kassebeholdningen.

— Peter Ravn, De havde været medlem af Folketinget i 9 år, da De tog mod valget til borgmester. Har De fortrudt, at De valgte Kolding Rådhus som arbejdsplads i stedet for Christiansborg?

— På dette tidspunkt havde jeg været medlem af Kolding byråd i 19 år, så jeg kendte dette arbejds vilkår. Det var interessant at arbejde i folketinget, men jeg fandt det mere interessant og nærliggende at virke i min egen by, følte mig mere engageret i de kommunale anliggender.

Jeg synes, det har været gode arbejdsår på rådhuset, og jeg har været i nær kontakt med mange af byens borgere. Synes også, at der har været et godt samarbejde i byrådet. Målet, at virke for byens udvikling og borgernes vel, er vi fælles om, selv om der undertiden kan være delte opfattelser af midlerne.

— Hvordan ser De på byens fremtid?

— Der skulle være gode muligheder. I sig selv er Kolding en attraktiv by med en skøn omegn. Selve beliggenheden som et trafikalt knudepunkt har erhvervsmæssig betydning. Det kan også siges at være et plus med vore uddannelsesinstitutioner. Beskæftigelsesmæssig er situationen desværre ikke gunstig, og det er ret afgørende for bysamfundet og de mennesker, der er ramt af ledigheden, at der sker en bedring af dette forhold.